העלון טעון גניזה
עלון מס' 852
שבת חיי־שרה
שנת תשפ"ז

תפארת עזן

ע"ש הצדיק המלוב"ז רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 500-720-1700

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמינה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

מטעמים לשולחן

וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵה' יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב (כד' נ')

בתואל ולבן אף על פי שלא היו חשודים על יראת שמים שהרי אומרים חז"ל שהם אפילו ניסו להרעיל את אליעזר אבל אף על פי כן הבינו בדעתם שאם הקב"ה סובב הכל בצורה הזאת אז אין לאל ידם לעשות מאומה ומה שירצה ה' זה מה שיקרה. וכמו שכתב **הרשב"ם** בלשון קודשו לא הסתירה ולא הבניין תלוי ברצוננו כי על כרחינו רוצים ולא רוצים כי הקב"ה עשה שהיכולת בידו. ואפשר לראות את זה בחוש במיוחד בנושא השידוכים, שאם הקב"ה החליט על שניים שיתחתנו גם אם הוא נמצא בקצה העולם והיא נמצאת בקצה השני לא יעזור כלום הם יתחתנו שהרי הקב"ה הוא זה שמזווג זיווגים. ובעניין הזה נספר כמובא בספר בינת הלב: לשר רבי **שאול וואהל** זצ"ל שהיה נכנס ויוצא בין שרי פולין, היה בן יקיר בשם רבי מאיר, (הוא הגאון רבי **מאיר וואהל** זצ"ל המוזכר בשו"ת הב"ח סימן כו) אשר רגיל היה להביאו עמו לחצרות שרי המלוכה, שם היו מחבבים אותו ומתפלאים על חוכמתו ויופי הופעתו. שרי המלך שהתרשמו עמוקות מרבי מאיר ואישיותו המיוחדת, ישבו והחליטו בדעתם כי אין ראוי ממנו עבור בת המלך זיגמונד, גיסו של הפריץ מרדזוויל. מאחר שהיה יהודי, הם פנו לאפיפיור לקבל את רשותו להשיאה לעלם יהודי. כאשר גונב הדבר לאוזני רבי שאול, עלה רעיון מבריק בדעתו, הוא ימהר וישיא אישה לבנו, טרם יבוא דבר המלכות בהצעה הרשמית לפניו, אז יהיה לו קשה למאן להצעה ה'מפתה'. אך היה עליו לבצע את תוכניתו במהירות. הוא החל לתור אחר השידוך המהיר והמושלם ולא עלה בידו. מאחר שהבין כי אין עיתו בידו להמתין עד שיבחר שידוך ראוי לרום ערכו ותפארת גדולתו וגדולת בנו, ביקש רבי שאול מרופאי בתי החולים לחפש אישה חולנית שכבר אמרה נואש לחייה ועומדת למות, כדי שבנו יקדשנה מיד, כך יוכל להשיב שהוא כבר נשא אישה. לאחר בירורים נמרצים בכל רחבי אירופה, שמע כי בבית החולים אשר בעיר וורשה מאושפזת אישה במצב סופני, ומיהר לשלוח את בנו שיקדש אותה וישוב לביתו. כאשר באה הסכמת האפיפיור להורי הנערה, מיהרו לבשר זאת לרבי שאול בשמחה, והוא הביע את צערו שבנו כבר נשוי, כך הם נפטרו ממנו בשלום. אחר שלוש שנים, באה אישה לפתח ארמונו של רבי שאול וביקשה להיכנס אל מאיר, כי יש לה דבר חשוב לומר לו. כאשר הודיעו המשרתים לרבי שאול, השתומם על הבקשה המוזרה, וציווה להכניסה. בבואה לפניו הודיעה לו כי היא אשת בנו מאיר, הוא קידש אותה לפני שלוש שנים בבית החולים בהיותה חולה מסוכנת מאד. באותה העת היא התייאשה מחייה, רק שכבה במיטת חוליה בציפייה למוות שיבוא ויגאלנה. לפתע הגיע אליה הצעיר מאיר, קידש אותה לאישה, והפיח בקרבה חיים חדשים. התקווה והשאיפה לחיים אימצו את לבבה, עד שלפליאת הרופאים היא שבה לאיתנה. עתה כאשר היא בבריאות שלמה, היא באה לדור עם בעלה כדרך כל העולם. בהלה אחזה ברבי שאול לשמע הדברים הוא דיבר על ליבה שהנישואין היו אך ורק למראה עין, להינצל מהצרה והוא מוכן לפייסה בכסף רב, אחרי משא ומתן ארוך, סיכמו שהיא תקבל מבעלה גט במחיר עצום של עשרת אלפים דוקטין, ומיד נקראו הדיינים לכתוב את הגט. קודם מסירת הגט ביקשה האישה משאלה אחרונה, לשוחח עם בעלה טרם ייפרדו לנצח, וכך אמרה לו, יודעת אני שיציעו לפניך שידוכים מכל רחבי תבל, עם בנות גדולי הייחס ובעלי הון. גם אני רוצה להציע לך שידוך הגון, נערה מלומדת ויראת ה' הראויה לך, יש לה הון, והיא בת גדולים ומגדולי הייחס. הוא שאל מי הנערה הזו והיא השיבה, "אנוכי הניצבת לפניך, יש לי הון סך עשרת אלפים דוקטין שאתה נותן לי עבור הגט, ואני בת הגאון רבי פנחס ז"ל שהיה גיסו של **הרמ"א**. אחרי שמת אבי, חליתי מאד עד שהכל התייאשו מחיי ועמדתי למות, עד שהופעת ונשאת אותי לאישה ובזה הפחת בי רוח חיים. עתה בתתך לי גט כריתות, הנך כורת את חוט חיי, אמת הדבר שאתה הנך צעיר לימים ואני הנני מבוגרת, אבל תשקול בלבבך את הצער שייגרם לי, חיים נתת לי ואותם אתה עומד ליטול ממני". בשמוע רבי מאיר את דבריה אמר לאביו, הנערה הזהו היא יתומה בת גדולים, אינני רוצה לצערה ואני רוצה להחזיקה לאישה, כי להרנין לב יתומה ולא לגרום לה צער, שקול בעיני הדבר מכל תענוגי העולם הזה והצלחותיו. רבי שאול התקצף וענה לו, בני, יש לך רשות לוותר על תענוגי העולם שלך, אבל אין לך רשות לשלול ממני את הנחת שאני מצפה לראות ממך, כשתישא נערה בגילך ותמיד ממנה תולדות ברוכי ה' כמוך, מה שספק אם יש לקוות מנערה זו בגיל כה מבוגר. הם החליטו להביא את דבריהם בפני רבי **משה איסרליש** זצ"ל דודה של הנערה, והוא יכריע ביניהם. כשבאו לפני הרמ"א והציעו לפניו את טענותיהם הוא פסק את דינו ואמר, מאחר שהנערה הזו ראויה להוליד בדרך הטבע, ואף אם רק זרע אחד, עדיין אפשר שיהיו ממנה הרבה תולדות וימלא החיסרון ע"י שיצאו מחלציהם משפחות תאומים וגם ע"י בנים חשובים ורבי ערך שאחד מהם יהיה שקול כנגד הרבה, או ע"י שני הדברים ביחד. כששמע רבי שאול את פסק הרמ"א, חיבק את בנו ואמר לו, בני יקירי אתה הנך בן לי, ואשתך זו תהיה לי לבת, יהי רצון שיתקיימו בכם דברי הרב וברכתו, שיצאו מכם משפחות תאומים וגם בנים צדיקים וגדולי ערך כמוך. אחרי כן סידר להם הרמ"א קידושין לחומרה, כי הקידושין בבית החולים לא היו ממש כהלכה והם סיכמו שלמזכרת הדבר, הבן שייוולד יהיה מכונה 'תאומים', ואם בת תלד, בעלה ייקרא 'תאומים'. נולדה להם אכן בת ושמה בילא שנישאה לרבי יונה בנו של הגאון רבי ישעיה פרנקל זצ"ל מוינה, והוא קרה לעצמו בשם 'תאומים', הלא הוא הגאון רבי יונה תאומים אב"ד מו"צ בניקלשבורג, בעל ה'קקיון דיונה' זצ"ל.

ח.י.ם

זמני שבת
פרשת חיי־שרה

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	3.43	4.11	5.23	6.03
תל אביב	3.44	4.27	5.24	5.59
חיפה	3.42	4.15	5.22	5.57
באר שבע	3.45	4.28	5.25	6.00

המולד: יום שני 22.27 ו(3) חלקים

הפטרה: "והמלך דוד זקן"

ההלכה השבועית

הלכות שבת

סדר העולים לתורה ודיני ספר תורה:

א. מן הדין שני אחים או אב ובנו יכולים לעלות לספר תורה בזה אחר זה, ומכל מקום חוששים לעשות כן, משום עין הרע, ואם יש צורך להעלותם, יפסיק עולה אחד ביניהם. ואם כבר עלה הבן אחר אביו, או אח אחר אחיו, לא ירד. (אחרונים).

ב. סבא ונכדו בן בנו מותר להעלותם לתורה זה אחר זה, כשיש צורך בדבר.

ג. המנהג שיש נוהגים להתנשק עם העולה לספר תורה לאחר שסיים קריאתו בתורה, אינו נכון לפי ההלכה, ומצוה לבטלו. והני מילי בעי למימרינהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה, אבל המנהג שנוהגים לנשק ידי הרב והאב, ושאר קרובים שחייב בכבודם, אחר שסיימו קריאת התורה, הוא מנהג נכון וישר, ויסודתו בהררי קודש.

ד. ספר תורה שכתוב בכתב אשכנזי, כשר אף לספרדים, ורשאי ספרדי לעלות לכתחילה לספר תורה של האשכנזים, ולברך עליו ברכות התורה. והוא הדין להיפך שספרי תורה הספרדים כשרים גם לאשכנזים, ורשאי אשכנזי לעלות לכתחילה לספר תורה של הספרדים ולברך עליו ברכות התורה, כי אלו ואלו דברי אלהים חיים.

חזון עובדיה

סיפור השבוע

מלך פודה ומציל

יהודי מאמין, היודע כי אין אדם נוקף אצבעו למטה אלא ברצון ה', ושאין דבר שאין הקב"ה יכול לעשותו, לעולם אינו מאבד את תקוותו להינצל מחרב המשחית, ונוהג כפי שהורונו חכמינו זכרונם לברכה (ברכות י' ע"א): "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים". אמנם, אין ספק כי כדי לזכור זאת בשעת ניסיון כשהחרב מונפת, ופחד מוות מוטל עליו, צריך האדם להיות בעל דרגה. בעניין זה סיפר המשגיח רבי מאיר חדש זצ"ל מעשה מופלא שאירע עימו, וכה סיפר: היה זה לפני עשרות בשנים, עוד בימים הראשונים שלאחר המהפכה ברוסיה, בה הדיחו את הצאר ניקולאי מכיסאו. אותה תקופה הייתה מלאה אנדרלמוסיה. הצאר הודח, אבל עדיין לא קם משטר יציב במקומו. הייתה זו תקופה של אין מלך, ואיש הישר בעיניו יעשה. כל מיני כנופיות קמו אז ועשו כטוב בעיניהם, והצד השווה שבהם, שכולם שדדו וחמסו, כולם גזלו ובזזו, נישלו את העשירים ומוטטו את המסחר והכלכלה. בין הכנופיות שקמו אז, הייתה אחת מסוכנת ונועזת ביותר. הייתה זו הכנופיה שהקים שודד בשם פטליורה, ועל שמו נקראו כל אנשיו: "הפטלורצ'יקים". אלה הטילו חתתם על הכל, במיוחד על יהודים. הם הסתובבו עם רובים בידיהם, חמסו ובזזו, הכו והרגו, וכשראו יהודי יצאו מכליהם והרגו אותו בדם קר ובלי שום מחשבה שנייה. המצב הגיע עד כדי כך שיהודי שיצא לרחוב סיכן בכך את נפשו. השתדלנו ככל יכולתנו להישאר בבית - מספר רבי מאיר - אבל באחד הימים מוכרח הייתי לצאת כדי להגיע למקום כלשהו. הספקתי לפסוע רק מרחק קצר, ומיד הגיע משם אחד מרוצחי הכנופיה הזו ותפס אותי. הבנתי מיד כי גורלי נחרץ ולא נותר לי אלא לומר וידוי. הוא תפס בי בחוזקה והוביל אותי לאיזו תחנת משטרה. בדרך הספקתי לומר חמש פעמים וידוי. הגענו לבניין המשטרה. השודד העמיד אותי ליד קיר, התרחק למרחק של שני מטר וצמצם את עיניו כדי לכוון היטב ברובהו אל המטרה. לא הייתי ממש מכון, כנראה, מכיוון שהוא צעק עלי: זוז ימינה! משום מה הוא לא חשב על האפשרות הפשוטה לזוז בעצמו, ועקשנות מוזרה תקפה אותו - שדווקא אני אזוז ואכוון את עצמי מול הרובה... למען האמת כבר הייתי מוכן להישמע לו...בין כך ובין כך לא היה לי מה להפסיד. ידעתי בבירור שאלה הם רגעי חיי האחרונים, ומה אכפת לי לזוז כמה סנטימטרים? אלא שגופי לא שיתף פעולה. איבריי לא נשמעו לי. הדם קפא בעורקיי, הרגשתי עצמי משותק ופשוט לא הצלחתי לזוז. הרוצח עמד שם כמה דקות צורח ומקלל: אני לא אזוז, אתה תזוז! ואני - מסכים לזוז, אבל לא ממש מצליח...תוך כדי הצעקות נפתח לפתע חלון קטן מכוון החדר השני. קצין משטרה שרבב בעדו את ראשו לעבר הרוצח: מה אתה צועק כל כך? הבאתי לכאן איזה יהודון כדי לירות בו - השיב השודד, ובין רגע ירד קולו בכמה אוקטבות. הנח לו! תן לו ללכת! - התרגז הקצין והחזיר את ראשו לחדרו. והשודד מוריד את הרובה ואומר לי: לך יהודון! לך מכאן! כשיצאתי החוצה ואיבריי המשותקים שוב נשמעו לי - הייתי כולי מלא שירה והודאה להקב"ה על נס הצלתי. חלפו מאז שבע עשרה שנה. הגעתי לארץ ישראל, לחברון, ולמדתי בישיבת 'כנסת ישראל' המפורסמת. והנה, בבת אחת עלה המוות בחלונותינו - הפוגרום הנורא של שנת תרפ"ט. כנופיות ערביות מסתערות על הישיבה בכל חמת הזעם והאכזריות. ההמון החזיק בידו סכינים חדים ושבריות. שכנינו וידידנו משכבר הימים, שתמיד הראו לנו פנים שוחקות, הפכו בין רגע לרוצחים שפלים ואכזריים שטבחו והרגו בלי שום רחמנות אנשים נשים וטף. התחבאתי בחדר ביחד עם שישים אנשים נוספים. התפללנו וזעקנו לישועת ה', אלא שהדלת נכנעה למהלומות הרוצחים. הם פרצו פנימה בחמת זעם והחלו לשחוט ולטבוח את כל הנקרה בדרכם. בחדר החלו להחתך ראשים, ידיים ורגליים... הצעקות והצווחות של הנרצחים התערבו בקריאות ההתלהבות של הרוצחים ושמיים וארץ נרעשו.

בסמוך אליי עמד אחד מחבריי, ר' בנימין. נתקפנו בפחד נורא ונפלנו על הרצפה, תוך רגעים החלו ליפול מעלינו הקורבנות. חלקם היו מתים, וחלקם עדיין פרפרו בין חיים למוות וסבלו ייסורי גסיסה נוראים ואיומים. הערימה של גופות הקדושים שמעלינו הלכה והתגבהה, ופתאום לוחש ר' בנימין לאוזניי: מאיר, צריך לבקש מהרוצחים שיתנו לנו לכל הפחות מיתה קלה, שלא יתעללו בנו, שלא יקטעו לנו ידיים ורגליים, שיסתפקו בזה שיתקעו את הסכין שלהם ישר בלב...שתוק! - עניתי לו גם אני בלחישה לתוך אוזנו - הפסק לדבר שטויות! המשך לשכב וקווה לה'! הוא השתתק ושנינו שכבנו דוממים עד שהרוצחים סיימו את הטבח ועזבו את המקום. כשנשתתקו קולות האימים השתררה בחדר דממת מוות נוראה. חילצנו את עצמנו מבין הגופות הדוממות, הבטנו כה וכה - והנה שנינו לבדנו. פרצנו בבכי נורא ונפלנו זה בזרועותיו של רעהו; המומים מהזוועה שסביבנו, ומלאי התרגשות על הנס הגדול שנעשה עימנו שנותרנו בחיים מן הטבח האיום. בתוך מערבולת זו של תוגה נוראה מהולה בשמחה ובהודאה להשי"ת על שהותיר אותנו בחיים, העלה ר' בנימין את תמיהתו: "מאיר! כאשר אמרתי שנבקש מהרוצחים שימיתו אותנו במיתה קלה, הרי הייתי צודק מאוד בזה, ומניין היה לך כל כך אומץ וביטחון לומר לי אל תדבר שטויות, שכב, שתוק וקווה אל ה'? איך היה בך הכוח לומר לי את זה? האם היית אז במדרגה כל כך גבוהה באמת?". השבתי לו בפשטות - סיים רבי מאיר את סיפורו - לא הייתי אז בשום דרגה, אלא שכבר לפני שבע עשרה שנה ראיתי בעיניי שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. אותו רוצח מכנופיית פטליורה התעקש שאזוז בדיוק כנגד קנה הרובה, והנה "כי רגע באפו חיים ברצונו" - רחמי ה' גברו עליי ונותרתי בחיים, וכבעל ניסיון ידעתי גם כעת, כי אין מעצור ביד ה' להושיענו!

ומתוק האור

היה שותף בהפצת העלון

בתרומה של 101 ₪ אתה מזכה אלפי משפחות מדי שבוע לתרומות: באשראי 1700-720-500 / בבנק הדואר חשב' 3640582

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

לפני כמה שבועות, השידוך שלי הגיע למבוי סתום. פתאום שום דבר לא הסתדר. לא ידעתי אפילו להצביע מה בדיוק קרה ולמה. היתי מבולבלת ולא ידעתי מה לעשות. הזמנתי **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"** שהשם יתן לי דעת, שאם הזיווג הזה הוא נכון ולטובה עבורי, שהשם יתברך יפתח את המזל ויראה לנו את הדרך... והפלא ופלא, מאותו הרגע הכול פשוט התהפך לטובה. העננים התפזרו, הדברים הסתדרו על הצד הטוב ביותר, ולפני שבוע בדיוק התארסתי בשעה טובה ובמזל טוב!! בן פורת יוסף! תודה להשם יתברך על הכול! שנזכה תמיד לבשר רק בשורות טובות ושמחות אצל כולם. קול ששון וקול שמחה- קול חתן וקול כלה!

בעילום שם

לא נמצאה ישיבה מתאימה לנכד שלי, השם ישמור אותו. זה לא פשוט עבורו וגם להורים. באותו בקר היה צריך לעבור מבחן בישיבה טובה. דאגתי לו, אז התקשרתי ל**"חסדי ינון"** להזמין לו **"פדיון נפש"** הסיעתא דשמיא היתה שבדיוק כשהתקשרתי , עמדו לעשות את הפדיונות. והוא בדיוק נכנס למבחן. רק מלראות את יד ההשגחה אפשר לקבל צמרמורת... אני מתקשרת לבשר בשורות טובות, שהוא התקבל לישיבה...מזמור לתודה!

סבתא מהמרכז

מגיע מזל טוב! מעבר לקו , חברי הטוב שחיכה לפרי בטן במשך חמש שנים. לפני שנה התקשרתי ל**"חסדי ינון"** והזמנתי עבורם **"פדיון נפש"**. לאחר עיכוב של שנים, התבשרו בבשורה, שאשתו נקלטה, מכיון שלא מברכים אלא על השלם, חיכינו לבשר את הבשורה לאחר הלידה. והיום בשעה טובה ובמזל טוב אישתו ילדה בן. אוֹדֶה ה' בְּכָל לִבִּי, אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ....

בעילום שם

הלכתי לרופאה לבדיקות שגרתיות, באחת הבדיקות נמצא גוש, לפני שבכלל התחלתי לפתח פחדים גדולים, מיד התקשרתי ל**"חסדי ינון"** והזמנתי **"פדיון נפש"**.. הרופאה שלחה אותי לבדיקות מקיפות יותר והתברר לשמחתי הרבה שזאת תופעה שקשורה לגיל המעבר וזהו...אבן נגולה מעל ליבי, תודה השם...

ר. מביתר

אני למדתי שיעורי נהיגה על מנת להוציא רשיון. המורה שלי טען שלא כדאי שאגש לטסט משום שאני לא מוכנה עדיין ורצה שאמשיך עוד כמה שיעורים. אני אמרתי לו שבע"ה אני רוצה לגשת כבר עכשיו לטסט, וגם שבע"ה אעבור אותו בהצלחה. המורה אינו בן אדם שמאמין כלל, ואמר במילים מפורשות, שאין לסמוך על המזל ו"זה לא ילך לך". אמרתי לו שהכל זה אך ורק סיעתא דשמיא ובע"ה אני גם אוכיח לו זאת...יום לפני הטסט התקשרתי לארגון **"חסדי ינון"** על מנת שיערכו לי תיקון **"פדיון נפש"** שבע"ה אעבור את הטסט בהצלחה. וכך גם אוכיח לו שהכל מבורא עולם. ויש יד שמכוונת הכל מלמעלה. בסיעתא דשמיא היום בבקר היה לי את הטסט, וברוך השם עברתי אותו בהצלחה מרובה. רציתי להודות לכם על כך שהיתם שליחים נאמנים ועזרתם לי לקדש שם שמים... תזכו למצוות..

בעילום שם

סמא דחיי – הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שֹׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ (משלי, כ"א כ"ג)

בגלות זאת היו כל הצרות שהיו בגלויות קודמות

ועל פי זה יש לתן טעם, כי הן בעוון בגלות האחרון, הרבה מישראל בגירושין המירו את כבודם בעוונותינו הרבים, וזה יתר מאד ממה שנכשלו באנדרטי בימי נבוכדנצר, והיו כמה הריגות רבבות אלפי ישראל בכמה מקומות, בספרד וצרפת ואשכנז נהרגו על קדוש ה'. ואם נמסרו להריגה בימי המן, בעוונותינו הרבים, גלות זה נהרגו כפליים כיוצאי מצרים, מלבד אשר שפכו דמם בימי החורבן. והן בעוון, כמה כוהנות נשי כוהנים נאסרו כהונה וכהנה. ונמצא, כי בגלות זה היו כל צרות שהיו בימי נבוכדנצר והמן ויוון. והטעם, שגלות זה בעוון לשון הרע, ולשון הרע שקול כעבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים, ולכן היו כולם בגלות זה.

(החיד"א בספרו דברים אחדים דרוש ל"א)

לבקשת הקוראים- מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל': 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושוע בן עזיזה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

החיזוק השבועי

כמו בכל שנה, ניגשו האינדיאנים אל הצ'יף ושאלוהו: "צ'יף, האם החורף יהיה קר?" זאת כדי לדעת כמה עצים לחטוב לחימום ביתם. השיב להם הצ'יף בביטחון: "תחטבו עצים, יהיה חורף קר". לאחר חודשיים החורף לא הגיע והאינדיאנים התעייפו מלחטוב עצים. הם ניגשו שוב אל הצ'יף ושאלו: "צ'יף, אתה בטוח שיהיה חורף קר?" הצ'יף סימן להם להמתין, הלך לפינה צדדית, התקשר לשירותי חיזוי מגז האוויר ושאל: "האם השנה יהיה חורף קר?" מן העבר השני השיבו: "יהיה חורף קר מאוד". חזר הצ'יף אל אנשי מקומו ואמר: "החורף יהיה קר מאוד, חטבו עצים במרץ!"

בחלוף חודשיים, החורף עדיין לא הגיע. השמש זורחת והאינדיאנים עייפים מאד מחטיבת העצים. הם ניגשו שוב אל הצ'יף, עייפים ועצבנים: "צ'יף, האם אתה בטוח שהחורף יהיה קר?" הצ'יף, שכבר לא היה כל כך בטוח מה קורה כאן, מסתכל שאיש לא מבחין, מתקשר שוב אל שירותי החיזוי ושואל "אתם בטוחים שיהיה חורף קר?" "בוודאי" הם משיבים. "איך אתם יודעים?" שואל הצ'יף. "תסתכל החוצה ותראה איך האינדיאנים חוטבים עצים במרץ... בטוח שיהיה חורף קר..." (הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון) העולם הזה מלא בעדרים, כל אחד מושך לכיוון שלו, כל אחד מייפה את "הסחורה" שלו כדי שנרוץ אחריו. יוצא גימיק, ואנחנו רצים. מדוע? אולי כי אנו רצים אחרי העדר...? העולם הגשמי עושה בנו לעיתים שְׁמות, זה חלק מנסיונות החיים. אם כבר רצים אחרי העדר, נבחר לנו עדר טוב, עדר שמביא לנו ישועות והצלחות, עדר עם משמעות. העולם נוצץ, זוהר, מציע הצעות רבות, אבל לא כל מה שנוצץ הוא בהכרח זהב...ניתן דעתינו לרוץ למקומות שאולי אפורים מבחוץ, אבל נוצצים מבפנים... תורה, מצוות ומעשים טובים. הם אלו שיובילו אותנו אל העדר שמנהיג אותו בורא עולם... על זה אמר שלמה המלך: "מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה" (שיר השירים א, ד) תן לנו לרוץ אחריך ולא אחרי דברים שיובילו אותנו לעיתים לאבדון, ואז נזכה להגיע אל חדרי המלך...

רונן קרתא

שו"ת הלכתי
מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: דבק שלש שניות שנזל על היד והתייבש האם חוצץ בנטילת ידים?

תשובה: צריך להסיר מה שאפשר ע"י טינר וכדומה, והשאר - אם נשאר הרבה דבק באופן שמפריע, ישים כפפות על הידים ויאכל, ואם נשאר קצת דבק שלא מפריע אינו חוצץ. מקור: שו"ע סימן קסא.

שאלה: קוץ התחוב בידו ויש אפשרות להוציאו עם פינצטה אך אינה בהישג יד כרגע (הקוץ מצערו ומקפיד עליו), האם חוצץ בנטילה?

תשובה: קוץ חוצץ בנטילה, ועל כן יש לכסות את היד בכפפה או שקית בשעת אכילה עד שיוציאנו, אך אם נכנס הקוץ בעומק היד ואינו נראה מבחוץ אינו חוצץ. מקור: שו"ע יו"ד סימן קצח סעיף יא. שם מבואר שקוץ חוצץ בטבילה, וכל החוצץ בטבילה חוצץ בנטילה (שולחן ערוך או"ח סימן קסא סעיף א).

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

בס"ד

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של **רבנו בחיי זיע"א** להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא
(הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה
בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף
דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות
ובבהירות **(הרה"ג עמרם פריד שליט"א)**

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

או באתר:
www.hasdeyinon.org

בהוצאת הפארת

הפרשה המצוירת
// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

ניתן לתרום ל"**חסדי ינון**" בכרטיס אשראי בקו הישועות 1700-720-500 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440